

BOG

ILDEN (/BOEGER/ILDEN-0)

Af Katrine Marie Guldager (/forfattere/katrine-marie-guldager) (2016)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A52527910)

BASIS%3A52527910)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/ilden-0) for at anmelde

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/ilden-0&title=Ilden)

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/ilden-0&title=Ilden](https://litteratursiden.dk/boeger/ilden-0&title=Ilden))

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/ilden-0&status=Ilden+https://litteratursiden.dk/boeger/ilden-0)

[url=https://litteratursiden.dk/boeger/ilden-0&status=Ilden](https://litteratursiden.dk/boeger/ilden-0&status=Ilden+https://litteratursiden.dk/boeger/ilden-0)

[+https://litteratursiden.dk/boeger/ilden-0](https://litteratursiden.dk/boeger/ilden-0))

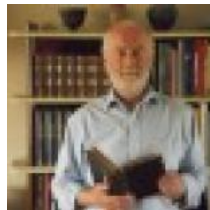
1980'erne bliver årene hvor Leonora skal afklare sit forhold til både moren Lilly og broren Henry. Følelserne ulmer i hende og forvirrer hendes kunstneriske arbejde. Også i det omgivende samfund hersker forvirring og uro under Schlüter-regeringens store nedskæringer.

TAGS: FAMILIEN (/TAXONOMY/TERM/2968)

KUNSTNERE (/TAXONOMY/TERM/6015)

SØSKENDE (/TAXONOMY/TERM/14147)

ANMELDELSE

(/users/torben-wendelboe)

Af Torben Wendelboe (/users/torben-wendelboe)

Skribent
05 okt.16

Ilden er det sjette og afsluttende bind i Katrine Marie Guldagers stort anlagte Køge krønike - en af vor tids mest originale litterære indsatser.

Med 'Ilden' afslutter Katrine Marie Guldager den imponerende Køge krønike, der står som et mesterværk i vor tids prosa. Dette sjette bind lever på alle måder op til forgængerne. Igen demonstrerer Guldager, hvor mesterlig en historiefortæller hun er, når hun panorerer ind over de store politiske bevægelser navnlig omkring regeringsskiftet, hvor socialdemokraternes Anker Jørgensen trådte tilbage som statsminister uden at udskrive valg og overlod regeringsmagten til den konservative Poul Schlüter. Igen demonstrerer hun, hvordan hun som sprogmeister med dyb indsigt i menneskesindet kan analysere de ting, vi gør med og mod hinanden i familiens rammer. Og igen kan man fryde sig over den fortællerstemme, der så originalt har båret den store krønike.

Det er navnlig Leonora, der står skarpt i dette bind, Leonora og hendes forhold, dels til sin bror Henry og dels til deres mor Lilly - og på den anden side Leonoras forhold til dels sin mand Klaus og dels til deres døtre Maria og Karen Margrethe. Relationer præget af længsel efter kærlighed, smertefuldhed, skuffelser, nag og

vrede og uvilje, skildret med Guldagers dybe viden om det, der binder og det, der splitter mennesker og familier. Ulven er her naturligvis også. Den ulv, der har fulgt os igennem hele krøniken. I dette bind bliver den uhørt konkret, idet den optræder som motiv i et af Leonoras malerier men ikke forbliver i billedfladen - nej, den vrister sig løs fra billedet og angriber Leonora, der kommer på hospitalet med læsioner efter ulvebid! Så konkrete bliver jo Guldagers metaforer i denne krønike. Og ulven bliver den sidste "person", der optræder i denne krønike, hvor vi som det sidste forsørent får at vide, at den måske i dag er blandt de ulve, der strejfer rundt i Jylland! Krøniken slutter i 1988, og Guldager lader fortællerstemmen skitsere, hvad der derefter hænder med de figurer, vi nu har fulgt så længe.

Fortællerstemmen, den alvidende, kommenterende stemme, der har været det bærende element i hele krøniken, lader jeg afslutte med et centralt citat:

"Skyld er en bemærkelsesværdig størrelse. For dommeren er skyld et spørgsmål, der afgøres af love og paragraffer og udmåles i fængselsstraffe, for psykologen er skyld noget, der udgår fra overjeget. Men for forfatteren er skyld noget langt mere grundlæggende. For forfatteren er skyld selve det sted i hjertet, hvor et menneske ønsker at blive et bedre menneske, det sted hvorfra forvandlingskraften udgår. Skyldfølelse er den tungeste af alle følelser. Og den vigtigste. Fordi det er skyldfølelsen, der står vagt om kærligheden. Skyldfølelsen beskytter os, taler gennem os. Må jeg godt tage en blå skjorte på i dag? Må jeg godt have succes? Må jeg nyde livet?"

Krøniken er forbi. Det kan føles trist. Men Krøniken er her. Det føles uendelig rigt at have fulgt et hovedværks tilblivelse.

BOGDETALJER

Andre bøger af Katrine Marie Guldager